

(התוס' צדדו בכמה אופנים: הספק אינו אלא בחו"ל, אבל בארץ ודאי אסור הדבר ב'לאו'. עוד אפשר, גם בארץ נסתפקן אליבא דר' אוושעיא ולא אליבא דרבנן. עוד כתבו שגם לחכמים משנתה הדבר במיניהם מסוימים ('מןחות טו). עוד צדדו שהספק אינו אלא בבנין-נה, שגם הם מוחזרים על הכלאים ('סנהדרין נ), אבל ישראל – ודאי חייב).

דף סא – סב

קא. מהם סימני טהרה בעופות? האם צריך את כל הסימנים להתיר, או די חלקם? העופות המפורשים בכתבוב – האם יש בהם מקטצת מסימני טהרה?

ארבעה סימני טהרה מנוג בעופות: עוף שאינו דורס (רש"י): דורס – אותו במצוינו את המאכל בשאכל. ר"ת: אוכלו מחיים ואינו ממתין שימותו; יש לו אצבע יתרה; יש לו זפק; קרכבנו נקלף. כל עוף דורס – בידוע שהוא טמא. (וכתיב בספר יראים (קלא), אפיילו יש בו שלשה סימני טהרה, אם הוא דורס – הרי הוא בכלל הנשר שאסורה תורה, אלא שנשנתנו עליו סדרי בראשית בשאר סימני. ובחדושי הת"ס כתוב לפ"ז שאיפילו עוף הידע עטה תורה, כגון תורם, אם בזמן מן הזמנים יימצא שטבעו לדروس – טמא. ובשבט הולי (ח"ב כט) פפק בדבר, שאין כוונת היראים אלא על מין שאינו ידוע לנו שהוא טהור, אם ראיינוו דורס הרי זה סימן טומאה, אבל לא בגין המוחזק כתהרו).

שיטות תנאים נוספת בסימני טומאה וטהרה בעופות – ע' להלן סה. תני ר' חייא: עוף שיש בו סימן טהרה אחד (בלבד) – טהור. ובלבך שיכיר שאינו שייך למיין הפרס או העזניה, שוגם בהם נמצא סימן טהרה אחד (רב נהמן). ולא מימר, אין צריך לחוש שהוא פרס ועזניה, לפי שאיןם נמצאים בישוב. ובלבך שאינו דורס. (להתוט', הוא הסימן האחד. ולרש"י הפירוש הוא שאינו כשר אלא כל ומין שלא ראיינוו שדרס. ע' ר"ג ורמב"ם).

מובואר להלן (סג. לרפרש"י, וע"ש בתוס' פירוש אחר), שיש מקומות שהפרטים והעזניה מצויים בישוב, ובאותם מקומות אין להתריר עפ"י סימן אחד. המפורשים בתורה – יש מהם לפחות שום סימן טהרה (نشر); יש בעלי סימן אחד (פרס ועזניה). באחד מהם קיימים סימן טהרה שאינו בכל שר האופות המפורשים); יש בעל שני סימני טהרה (העורב). ושאר כל העופות המפורשים – בעלי שלשה סימנים (כח' לגורסת רשות' והגאנום). ויש גרסאות אחרות, ולשיטון אין בהם אלא סימן טהרה אחד או שניים. לרבותם, ע"ט עופות והעורב – אין מודרים).

(א. התוס' צדדו לומר, שיש להתריר כל עוף שcrcבנו נקלף ויש בו סימן טהרה אחד נוספים.
ב. כל שאר העופות שבועלם, מלבד המפורשים בתורה לסתוגיהן – טהורים, ואם בקי בכלל המיננים המפורשים ובשמותיהם, יכול לאכול כל השאר, כדלהלן סג.
ג. למעשה, אין עוף נאכל אלא במסורת, שאין אנו בקאים בהם ובسمיניהם. עפ"י רש"י וש"פ).

דף סב

- ק. א. את כל ערב למינו – מהו למינו?
- ב. איזוהי צפורה האמורה בתורה בთורת המצורע?
- ג. מים שתו מהם עופות – האם כשרים למי חטא?